

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 15C/54/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117227043
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Obermanová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2018:6117227043.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Vierou Obermanovou v spore žalobcov: 1/ K. T., L.. XX.XX.XXXX, J. D. XX, T., X/ B. L., L.. X.XX.XXXX, J. O. XX, T., obaja zast.: JUDr. JCLic. Tomáš Majerčák, PhD., advokát, Južná trieda 28, Košice, proti žalovanému: Mesto Košice, Trieda SNP 48/A, Košice, IČO: 00 691 135, o zaplatenie 1.306,90 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcom istinu vo výške 1.306,90 eur, a to žalobkyni 1/ istinu vo výške 1.007,49 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.007,49 eur od 6.8.2017 do zaplatenia a žalobcovi 2/ istinu vo výške 299,41 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 299,41 eur od 6.8.2017 do zaplatenia, do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcom rozsahu v úroku z omeškania konanie z a s t a v u j e.

Žalobcom 1/ a 2/ p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 19.9.2017 postúpil Okresný súd Banská Bystrica tunajšiemu súdu ako príslušnému na prejednanie predmetnú vec, v zmysle § 15 ods. 1 C.s.p., nakoľko žalobcovia v zákonom stanovenej lehote navrhli pokračovanie v konaní na príslušnom súde v zmysle § 14 ods. 3 zák. č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní. Spolu s postúpením veci z upomínacieho konania bola predložená súdu žaloba, podľa ktorej obsahu žalobkyňa 1/ je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností, nachádzajúcich sa v k. ú. Košická Nová Ves, okres Košice III, obec Košice - Košická Nová Ves, zapísaných na LV č. 1991 ako parc. registra E, parc. č. 790/501, druh pozemku: orná pôda, vo výmere 2161 m² a jej spoluvlastnícky podiel je vo veľkosti 1/150 k celku (pod B10), t.j. 14,41 m². Obaja žalobcovia sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, nachádzajúcich sa v k. ú. Košická Nová Ves, zapísaných na LV č. 3485 ako parc. reg. E, parc. č. 789/501, druh pozemku: orná pôda, vo výmere 1066 m² s tým, že spoluvlastnícky podiel žalobkyne 1/ je vo veľkosti 3/100 k celku (pod B14), t.j. 31,98 m² a u žalobcu 2/ je spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1/36 k celku (pod B21), t.j. 29,61 m². Žalobca 2/ je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. Košická Nová Ves, okres Košice III, zapísaných na LV č. 3486 ako parcela reg. E, parc. č. 788/2, druh pozemku: orná pôda, vo výmere 1034 m² a par. č. 788/1, orná pôda o výmere 499 m² (zrejme omylom uvedený žalobca 2/- ide o žalobkyňu 1/, ktorej. spoluvlastnícky podiel je vo veľkosti 1/25 k celku (pod B6), t.j. 61,32 m². Žalovaný je vlastníkom stavieb „Športové ihrisko s tribúnou Košická Nová Ves“, postavených na parcele registra C, parc. č. 1117/1, ktorá nie je zapísaná na LV a „Kolkáreň - Agátová ulica Košická Nová Ves“ súp. číslo 1221, postavené na parc. reg. C, parc. č. 1118/2, stavba je zapísaná na LV č. 1577. K parcele reg. C parc. č. 1118/2 nie je založený LV. Žalovaný užíva pozemky žalobcov tým, že má na nich postavenú stavbu - futbalové ihrisko, kolkárne s bufetom a časť pozemku okolo kolkárne je súčasťou oploteného areálu a tvorí prístup ku kolkárni, čoho dôkazom je výpis z LV č. 1577. Žalovaný neplatí za užívanie pozemkov

žiadne nájomné, resp. odplatu za vecné bremeno zriadené zák. č. 66/2009 Z. z. Uvedené rozlišujú žalobcovia kvôli tomu, že budova kolkárne sa používa na podnikateľské účely a podľa § 1 ods. 3 cit. zákona sa tento zákon nevzťahuje na usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami (vrátane príľahlej plochy), ktoré slúžia na podnikateľské účely. Podľa ZP č. 68/2016, vyhotoveného znalcom Ing. Ladislavom Nagyom, je určená všeobecná hodnota ročného nájmu za užívané pozemky v hodnote 4,35 eur/m² a všeobecná hodnota ročnej odplaty za zriadenie vecného bremena v hodnote 3,67 eur/m². Žalobcovia žiadajú odplatu za vecné bremeno za obdobie od 1.8.2014 do 1.8.2017 za užívanie ďalej konkretizovaných parciel - pozemku pod futbalovým ihriskom, zriadené zák. č. 66/2009 Z.z. a vydanie bezdôvodného obohatenia za pozemky okolo kolkárne s prístupom ku kolkárni a za pozemky, na ktorých je postavená budova kolkárne s bufetom, ktorý sa prenajíma za účelom podnikania, teda odplatu za nájom tak, ako ju špecifikujú v tejto žalobe za obdobie od 1.8.2015 do 1.8.2017. Geometrickým plánom 076-77-241-3601-118 zo dňa 23.01.1980 boli vyčlenené z parcely E-KN č. 790/501 pozemky, a to diely: č. 8, parcela č. 1117/1 o výmere 1796m² (pozemok pod futbalovým ihriskom), diel č. 9 parcela č. 1117/2 o výmere 94m² (plochy okolo kolkárne), diel č. 10, parcela č. 1118/3 o výmere 100m² (pozemok, na ktorom je postavená budova kolkárne, ktorej majiteľom je žalovaný), diel č. 11, parcela č. 1118/2 o výmere 34m² (plochy okolo kolkárne). Vecné bremeno sa vzťahuje na diel 8 o výmere 1796 m² a nevzťahuje sa na diely 9,10,11, t.j. 228 m², už z uvedeného dôvodu, že podľa § 1 ods. 3 zákona č. 66/2009 Z. z. sa tento nevzťahuje na pozemky pod stavbami, ktoré slúžia na podnikateľské účely. Veľkosť spoluvlastníckeho podielu žalobkyne 1/ na parcelách vyčlenených GP je 1/150 k celku (pod B10), čo predstavuje 13,49 m² (VB 11,97m², bez VB 1,52 m²). Žalobkyni 1/ patrí odplata za vecné bremeno za obdobie od 1.8.2014 do 1.8.2017 vo výške 3,67 eur/m², t.j. 131,79 eur, taktiež odplata vo výške nájmu za obdobie od 01.08.2015 do 01.08.2017 vo výške 4,35eur/m², t.j. 13,22 eur. Rovnakým geometrickým plánom boli vyčlenené z parc. E-KN č. 789/501 pozemky, a to diely: diel č. 12, parcelné č. 1117 o výmere 885m² (pozemok pod futbalovým ihriskom), diel č. 13, parcelné č. 1118/3 o výmere 42m² (plochy okolo kolkárne), diel č.14, parcelné č. 1118/2 o výmere 40m² (pozemok, na ktorom je postavená budova kolkárne, ktorej majiteľom je žalovaný), diel č. 15, parcelné č. 1118/3 o výmere 37m² (plochy okolo kolkárne). Vecné bremeno sa vzťahuje na diel 12, o výmere 885m² - pozemok pod ihriskom a nevzťahuje na diely 13, 14, 15, t. j. na 119m², z rovnakého dôvodu, ako je vyššie uvedené. Veľkosť spoluvlastníckych podielov žalobcov na parcelách vyčlenených GP činí u žalobkyne 1/ 3/100 k celku (pod B14),čo predstavuje 30,12 m² (VB 26,55m², bez VB 3,57m²) a u žalobcu 2/ 1/36 k celku (pod B21), čo predstavuje 27,89m² (VB 24,58m², bez VB 3,31m²), ktorých výmera je spolu 233,72m² (VB 206,01m², bez VB 27,71m²). Žalobcom patrí odplata za vecné bremeno za obdobie od 01.08.2014 do 01.08.2017 vo výške 3,67eur/m², teda žalobkyni 1/ - 292,32 eur a žalobcovi 2/ - 270,63 eur. Žalobcom patrí odplata vo výške nájmu za obdobie od 01.08.2015 do 01.08.2017 vo výške 4,35eur/m², a to žalobkyni 1/ - 31,06 eur a žalobcovi 2/ 28,78 eur. Rovnakým Geometrickým plánom boli vyčlenené z parcely E-KN č. 788/1 a z parcely E-KN č. 788/2 pozemky, a to diely: - diel č. 16 - parcela č. 1117/1 o výmere 729 m² (pozemok pod futbalovým ihriskom, ktorého vlastníkom je žalovaný),-diel č. 20 - parcela č. 1117/1 o výmere 394 m² (pozemok pod futbalovým ihriskom, ktorého vlastníkom je žalovaný), - diel č. 17 - parcela č. 1118/3 o výmere 27 m² (plochy nachádzajúce sa okolo kolkárne) a diel č. 19 - parcela č. 1118/3 o výmere 33 m² (plochy nachádzajúce sa okolo kolkárne), diel č. 18 - parcela č. 1118/2 o výmere 26 m² (je pozemok, na ktorom je postavená budova kolkárne a ktorej vlastníkom je žalovaný), diel č. 21 - parcela č. 1118/3 o výmere 13 m², (sú plochy okolo kolkárne), diel č. 23, parcelné číslo 1118/3 o výmere 17 m² (sú plochy okolo kolkárne), - diel č. 22, 1118/2 o výmere 12 m² (je pozemok, na ktorom sa nachádza budova kolkárne, ktorej vlastníkom je žalovaný). Vecné bremeno sa vzťahuje na diely 16 a 20, spolu vo výmere 1123m² - pozemky pod ihriskom a nevzťahuje sa na diely 17,18,19,21,22,23, spolu vo výmere 128m² z rovnakého dôvodu, ktorých výmera je spolu 1251m². Veľkosť spoluvlastníckeho podielu žalobkyne 1/ na parcelách vyčlenených GP je 1/25 k celku (pod B6), čo predstavuje 50,04m² (VB 44,92m², bez VB 5,12m²). Žalobkyni 1/ patrí odplata za vecné bremeno za obdobie od 01.08.2014 do 01.08.2017 vo výške 3,67eur/m², t.j. 494,56 eur a odplata vo výške nájmu od 01.08.2015 do 01.08.2017 vo výške 4,35eur/m², t.j. 44,54 eur.

2. V ďalšej časti žaloby poukázali žalobcovia na ustálenú judikatúru všeobecných súdov čo sa týka odplatnosti za vecné bremeno s tým, že podľa cit. zákona č. 66/2009 Z.z. za vecné bremeno je odplata vo forme opakujúcich sa plnení, t. zn., že za každý deň trvania vecného bremena patrí vlastníkovi pozemku náhrada. Citovali uznesenie NS SR zo dňa 23. 04. 2015 sp. zn. 4 MCdo 2/2014, uznesenie NS SR zo dňa 20. 06. 2014 sp. zn. 6 Cdo 230/2013, ďalej rozsudky krajských a okresných súdov v Košiciach, Prešove a Bratislave rôznych spisových značiek, pričom bližšie konštatovali odôvodnenie

rozsudku zn. 6Co/75/2012 KS v Prešove, že..“ zákonom č. 66/2009 Z. z., o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky, došlo s účinnosťou od 01. 03. 2009 k zriadeniu vecného bremena na pozemky zastavané komunikáciami a užívanie pozemkov zastavaných komunikáciami nie je od účinnosti tohto zákona bez právneho dôvodu. Uvedený zákon explicitne neupravuje otázku náhrady za zriadenie vecného bremena. Niet však žiadnej zákonnej prekážky na to, aby sa vlastníčkovi trpiaceho pozemku zastavaného pozemnou komunikáciou priznala primeraná náhrada podľa všeobecných zásad upravujúcich inštitút vecného bremena, a to do času, kým sa vlastníčkovi neposkytne podľa tohto zákona náhradný pozemok, alebo kým sa neskončí konanie o pozemkových úpravách. Podľa žalobcov odvolací súd pripomenul, že povaha práva na vydanie bezdôvodného obohatenia z časového hľadiska korešponduje pretrvávaniu protiprávneho stavu (porovnali nález Ústavného súdu SR vo veci III. ÚS 237/09 „... pri nútenom obmedzení možno uvažovať o opakovaných platbách „primeranej náhrady“ počas trvania núteného obmedzenia“. Ďalej poukázali žalobcovia na judikatúru Ústavného súdu SR v tejto problematike, konkrétne rozhodnutie Ústavného súdu SR vo veci III. ÚS 237/09, aj nález ÚS SR pod sp. zn. PL. ÚS 42/2015, v ktorom Ústavný súd SR vyslovil záväzný právny názor, že odplata má byť opakujúca sa. Súd aj v iných konaniach, kde právny zástupca žalobcov zastupoval viacerých klientov, vždy priznávali primeranú odplatu za konkrétne žalované obdobie. Poukázali aj na rozhodnutia viacerých okresných súdov v Košiciach, ktoré riešili túto otázku existencie vecného bremena vo forme opakujúceho sa plnenia. Zároveň žalobcovia žiadali priznať aj zákonný úrok z omeškania z vymáhanej istiny a to žalobkyňa 1/ z istiny 1007,49 eur a žalobca 2/ z istiny 299,41 eur vo výške 5 % ročne od 27.7.2017 do zaplatenia a požiadali o náhradu trov konania.

3. Na svoje tvrdenia predložili žalobcovia spolu so žalobou predžalobnú výzvu, citované listy vlastníctva, znalecký posudok s geometrickým plánom, nájomné zmluvy, aj rozsudok KS v Košiciach zn. 5Co/225/2016.

4. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal dňa 22.8.2017 pod sp. zn. 10Up/186/2007 platobný rozkaz (ďalej PR), ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom vymáhanú istinu 1.306,90 eur s prísl., alebo podať v tej istej lehote odpor. Žalovaný v odpore proti PR uviedol, že nepopiera, že na pozemku žalobcov sa nachádza futbalové ihrisko v jeho vlastníctve. Do pozornosti súdu však dal ust. § 4 ods. 1 zák. č. 66/2009 Z.z., podľa ktorého ak nemá vlastníč stavby ku dňu účinnosti tohto zákona k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo, vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby dňom účinnosti tohto zákona v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane práva uskutočniť stavbu, alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec alebo vyšší územný celok. Poukázal na skutočnosť, že k pozemkom, ktoré sú vo vlastníctve žalobcov, vzniklo zo zákona vecné bremeno v prospech žalovaného a zákon nestanovuje, že za vecné bremeno zriadené v zmysle § 4 cit. zákona patrí náhrada. Podľa dôvodovej správy k § 4 tohto zákona sa ako spôsob riešenia vzťahov k neusporiadaným pozemkom navrhuje zriadenie vecného bremena podľa ust. § 151 n/ a nasl. Občianskeho zákonníka (OZ), pričom vecné bremeno nezakladá vlastnícke právo k pozemkom a nie je definitívnym riešením. Z uvedeného vyplýva, že prípadnú odplatosť vecného bremena je potrebné odvodiť z právnej úpravy, ktorú ustanovuje OZ a tieto ustanovenia neurčujú, že so zriadením vecného bremena a jeho trvaním je spojená povinnosť oprávneného z vecného bremena poskytnúť povinnému nejakú náhradu. Podľa žalovaného nemožno dospieť k záveru o povinnosti žalovaného poskytnúť náhradu za zákonom zriadené vecné bremeno, ani s odvolaním sa na ust. článku 20 ods. 1 a ods. 4 Ústavy SR, ktorá zaručuje všetkým vlastníkom rovnaký zákonný obsah a ochranu vlastníckeho práva. Žalovaný podotkol, že zákonodarca nestanovil povinnosť poskytnúť za zákonom zriadené vecné bremeno náhradu a je nemysliteľné, aby všeobecný súd nahradil vôľu zákonodarcu a nárok priznal, pretože pokiaľ by to mal v úmysle zákonodarca - poskytnúť náhradu za zákonom zriadené vecné bremeno, výslovne by to v právnom predpise uviedol. Nesprávny by bol aj názor, že uvedeným zákonom došlo k nútenému obmedzeniu vlastníckeho práva v zmysle § 20 ods. 4 Ústavy SR, keďže k tomu môže dôjsť len v rámci jeho zákonom stanoveného obsahu. Zákon č. 66/2009 Z.z. stanovil obsah vlastníckeho práva, preto logicky nemohol rovnakým ustanovením vlastnícke právo nútene obmedziť. Na podporu tohto tvrdenia poukázal na názor Ústavného súdu SR o vymedzení rozličnej funkcie zákonov Ústavou SR vo vzťahu k čl. 20 ods. 1 a ods. 4 Ústavy. Kým vo vzťahu k čl. 20 ods. 1 je Národná rada oprávnená zákonom priamo stanoviť obsah vlastníckeho práva, rovnaký pre

všetkých vlastníkov v súlade s čl. 12 ods. 2 Ústavy SR, čl. 20 ods. 4 Ústavy SR ukladá Národnej rade SR inú úlohu, kedy už ide o vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva, t.j. obmedzenie samotného výkonu uplatňovania vlastníckeho práva zákonný obsah ktorého zákonodarca ustanovil na základe čl. 20 ods. 1 Ústavy SR (PL. ÚS 38/1995). Kým pri vyvlastnení dochádza k zbaveniu vlastníka jeho vlastníckeho práva bez časového obmedzenia, jeho následky sú trvalé, pri nútenom obmedzení dochádza k menej intenzívnemu zásahu do vlastníckeho práva, v dôsledku ktorého vlastník nemôže vykonávať svoje práva v pôvodnom obsahu, pričom tieto obmedzenia môžu mať tak trvalý, ako aj dočasný charakter, avšak k zmene vlastníctva na rozdiel vyvlastnenia nedochádza. Čl. 20 ods. 4 Ústavy SR však určuje, že k vyvlastneniu prípadnému nútenému obmedzeniu vlastníckeho práva môže prikrčiť len na základe zákona (PL. ÚS 38/1995). Ústava SR tak dovoľuje vyvlastnenie na základe zákona, ale nedovoľuje vyvlastnenie zo zákona, tzn. že s prihliadnutím na historické skúsenosti ústava vylučuje odňatie vlastníctva znárodnením (doc. JUDr. Ján Drgonec, DrSc., Ústava SR Komentár). Vychádzajúc z vyššie uvedeného preto podľa jeho názoru nemohlo dôjsť § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 66/2009 Z.z. k nútenému obmedzeniu vlastníckeho práva, keďže Národná rada SR nie je oprávnená a nemôže účinne zákonom vyvlastniť alebo obmedziť vlastnícke právo, čím nemôže byť daný ani nárok na poskytnutie náhrady za nútené obmedzenie vlastníckeho práva. V súvislosti s uplatneným úrokom z omeškania od 27.7.2015 žalovaný uviedol, že zákon č.66/2009 Z.z. nestanovuje splatnosť náhrady za zriadenie vecného bremena. Pri stanovení dňa omeškania by súd mal vychádzať z ust. § 563 OZ s tým, že samotným podaním žaloby na súde nemôže byť žalovaný vyzvaný na plnenie, ale až keď sa výzva dostala do jeho dispozičnej sféry. Nakoľko žalovanému bola žaloba doručená dňa 22.8.2017, až nasledujúcim dňom by mal plniť a mohol sa dostať do omeškania až nasledujúcim dňom, t.j. 24.8.2017. Na podporu tvrdení poukázal na uznesenie NS SR zn. 7 MCdo 5/2014. Napokon vzniesol námietku premlčania s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 26.5.2015 sp. zn. 6Co/6/2014, v ktorom je uvedené, že finančná náhrada za vecné bremeno je nepochybne jednorazová a nemá charakter opakovaného plnenia, a preto podľa jeho názoru k premlčaniu prípadného nároku na náhradu za vecné bremeno došlo 1.7.2012.

5. Žalobcovia v písomnom vyjadrení k odporu predložili Okresnému súdu Banská Bystrica návrh na pokračovanie v konaní a zároveň poukázali na ustálenú judikatúru súdov, podľa ktorej vecné bremeno podľa zákona nie je a nemôže byť bezodplatné, lebo takýto výklad by bol v rozpore s čl. 20 ods. 4 Ústavy SR. Citovali uznesenie NS SR z 23.4.2015, č. k. 4MCdo/2/2014, rozsudok KS v Košiciach č. k. 1Co/512/2013, č. k. 6Co/6/2014, ďalšie rozsudky OS Košice II č. k. 42C/64/2012, č. k. 43C/181/2013, č. k. 24C/124,2011, atď. Zdôraznili, že pokiaľ zákonodarca stanovil, že vlastník pozemku musí strpieť to, že na svoj pozemok nemôže vkročiť, nemôže ho užívať, taktiež že musí strpieť, ak žalovaný na ňom bude stavať, že ho žalovaný užíva, tak ide o obmedzenie vlastníckeho práva a je to nútené obmedzenie vlastníckych práv, nakoľko žalobcovia sa dobrovoľne tohto svojho práva nevzdali. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že diel č. 9 zodpovedá parcele 1117/2, ktorej vlastníkom je žalovaný, nejde o pravdivé tvrdenie, pretože ak sa pozrieme na popisnú časť GP, str. 7, tak zistíme, že diel č. 9 je vyčlenený z parc. registra E 790, ktorého výmera je 94 m² a má byť pričlenená táto časť k parc. 1117/2, ktorá parc. v GP nie je identická s parc. KN C 1117/2, ktorej vlastníkom je mesto Košice, nakoľko citovaný GP nebol zapísaný v katastrálnej mape a táto skutočnosť vyplýva aj z obrazovej prílohy GP. Súhlasili s tvrdením žalovaného v bode 4 ohľadne úrokov z omeškania, ale dodali k tomu, že žalobcovia vyzvali žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia a na zaplatenie odplaty za vecné bremeno dňa 26.7.2017, t.j. úrok z omeškania od 27.7.2017 je v súlade so zákonom a judikatúrou. Ohľadne tvrdenia v bode 5 odporu považovali za potrebné uviesť, že KS v konaní zn. 6Co/6/2014 vôbec neodôvodnil svoje tvrdenie. Poukázali na aktuálnu ustálenú judikatúru aj KS v Košiciach o odplatnosti vecného bremena podľa zák. č. 66/2009 Z.z. a o odplatnosti opakujúcej sa, a v tejto súvislosti zvlášť poukázali na rozsudok KS v Košiciach zo dňa 21.3.2017, č. k. 5Co/225/2016.

6. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe z 5.3.2018 zotrval na obsahu odporu proti PR vo veci 10Úp/186/2017. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 3.10.2018, na ktorom vykonal dokazovanie prednesom zástupcov sporových strán, pričom žalobcovia zotrvali na všetkých svojich vyjadreniach, poukazujúc na judikatúru súdov nielen v Košiciach, ale aj v Bratislave, Banskej Bystrici o tom, že odplata za vecné bremeno má byť vo forme opakujúceho sa plnenia za každý rok s tým, že žalovaný vlastne cenu nespochybnil, teda výšku odplaty za vecné bremeno, ani výšku bezdôvodného obohatenia v tomto konaní, pretože spochybňoval iba nárok ako taký, že vecné bremeno je bezodplatné. Čo sa týka úroku z omeškania, vzali žalobu čiastočne späť, pokiaľ ide o dátum omeškania žalovaného, pretože predžalobná výzva bola mu doručená 26.7.2017, pričom mu poskytli 10 dní lehotu na plnenie a tak dňom 6.8.2017 požadovali

priznať úrok z omeškania z dlžnej sumy do zaplata. Žalobcovia nenavrhovali ich výsluch pred súdom, ani oboznamovanie listinných dôkazov vzhľadom na to, že ich obsah je im známy. Rovnako aj zástupca žalovaného žiadne dôkazy nenavrhoval vykonať v konaní. Rozporoval iba základ uplatneného nároku, teda že náhrada žalobcom v danom prípade nepatrí, teda náhrada za existenciu futbalového ihriska na ich pozemkoch neexistuje. Nerozporoval ani výšku požadovanej odplaty a teda znalecký posudok, predložený ako dôkaz v inom súdnom konaní, lebo výška ním určená za vecné bremeno sa mu javila adekvátne. Pokiaľ ide o ostatné námietky žalovaného v odpore proti PR, vzal späť námietku týkajúcu sa vlastníctva parcely 1117/2, kde išlo o omyl žalovaného, lebo vychádzal pri označení tejto parcely z aktuálnej katastrálnej mapy. Tak isto netrval na námietke, pokiaľ ide o počiatok plynutia omeškania žalovaného, súhlasil s čiastočným späťvzatím žaloby v úroku z omeškania, ktorý mal byť počítaný po uplynutí lehoty 10 dní od podania výzvy Mestu Košice. Uviedol, že sú mu známe žalobcami spomínané rozhodnutia súdov, pretože žalovaný vedie množstvo súdnych sporov a pozná rozsudky viacerých súdov. Nemal žiadne námietky k výške uplatneného nároku žalobcami v tomto spore, okrem námietky základu uplatneného nároku. Strany sporu ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania nemali a nežiadali ani oboznamovať žiadne listiny zo spisu, keďže ich obsah im je známy.

7. Vykonaným dokazovaním súd zistil nasledujúci skutkový stav:

8. Žalobcovia 1/ a 2/ sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, nachádzajúcich sa v kat. území Košická Nová Ves, okres Košice III, obec Košice - Košická Nová Ves, zapísaných na LV č. 1991, 3485, 3486 tak, ako ich označili v žalobe a boli bližšie špecifikované už v bode 1. odôvodnenia rozsudku. Žalovaný užíva pozemky žalobcov tým spôsobom, že má na nich postavenú stavbu - futbalové ihrisko s tribúnou, kolkárne s bufetom a časť pozemku okolo kolkárne je súčasťou oploteného areálu, tvoriaceho prístup ku kolkárni, o čom svedčí výpis z LV č. 1577. Žalovaný je evidovaný ako výlučný vlastník stavieb - tribúny so šatňami a kolkárne. Kolkárne, t.j. budovu, ktorá slúži na podnikanie, žalovaný prenajíma. Na časti pozemku pod futbalovým ihriskom bolo zriadené vecné bremeno zák. č. 66/2009 Z.z., výška odplaty za vecné bremeno bola stanovená v inom súdnom konaní zn. 24C 152/2014 pred OS Košice I. ZP znalca Ing. Nagya, ktorý tvorí prílohu k žalobe, kde súd nariadil znalecké dokazovanie na výšku odplaty za vecné bremeno, aj za bezdôvodného obohatenie, lebo pozemky, ktoré sa nachádzajú pod kolkárňou vzhľadom na to, že slúžili podnikaniu, nevzťahuje sa na nich citovaný zákon a preto za tieto pozemky je potrebné vydať bezdôvodné obohatenie. Znaleckým posudkom č. 68/2016, vypracovaným znalcom Ing. Ladislavom Nagyom na návrh súdu bola určená trhovú hodnotu práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, ktorého obsahom je užívanie a držba parciel č. 1117/1 v časti o výmere 1480 m² a parc. č. 1118/3 v časti o výmere 168 m², spolu o výmere 1648 m², a to za obdobie od 1.11.2011 do 1.11.2012, aj za obdobie 16.10.2013 až 16.10.2014, teda bola určená všeobecná hodnota ročnej odplaty za zriadenie vecného bremena na mernú jednotku m² vo výške 3,670eur/m²/rok na rovnakom pozemku, ale za iné obdobie. Ročné nájomné na mernú jednotku m² vo výške 4,347 eur/m²/rok. Je presne špecifikované v žalobe, aká výmera pozemkov je pod kolkárňou, aj pod futbalovým ihriskom, ktoré skutočnosti neboli v konaní sporné, pričom futbalové ihrisko patrí žalovanému, ktorý je aj vlastníkom prenajímanej kolkárne, o čom predložili žalobcovia nájomné zmluvy o prenájme tejto budovy s príslušnými pozemkami už v r. 2008, t.j. aj v čase účinnosti zák. č. 66/2009 Z.z. už boli prenajaté a slúžili na podnikateľské účely, t. zn. že vecné bremeno pod ihriskom a pod kolkárňou existovalo. V konaní zn. 38C/74/2014 pred OS Košice I a nadväzne v odvolacom konaní pod zn. 5Co/405/2007 odvolací súd jasne stanovil, že odplata za vecné bremeno je vo forme opakujúceho sa plnenia a v konaní zn. 38C/74/2016 súdom prvej inštancie bol vyslovený nesprávny názor, že nepatrí odplata za vecné bremeno. Ustálenú judikatúru v tom smere potvrdzujú viaceré z existujúcich rozhodnutí súdov o tom, že za vecné bremeno patrí odplata vo forme opakujúceho sa plnenia. Týka sa to presne aj daného futbalového ihriska, kedy odplata za vecné bremeno má byť vo forme opakujúceho sa plnenia za každý rok. Žalovaný nespochybnil v tomto konaní výšku odplaty za vecné bremeno, ani výšku bezdôvodného obohatenia, iba nárok ako taký, keď tvrdil, že vecné bremeno je bezodplatné.

9. Čo sa týka úrokov z omeškania, žalobcovia vzali žalobu čiastočne späť s tým, že výzva na plnenie bola žalovanému doručená 26.7.2017, poskytl mu lehotu 10 dní na plnenie od doručenia predžalobnej výzvy a z toho dôvodu žiadali priznať uplatnený 5 % úrok z omeškania ročne od 6.8.2017 do zaplata. V prevyšujúcej časti úroku z omeškania vzali žalobu späť, s ktorým späťvzatím žalovaný prejavil súhlas.

10. Zistený skutkový stav posúdil súd podľa týchto ustanovení zákona:

11. Podľa § 1 zákona č. 66/2009 Z.z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej zákon), tento zákon upravuje usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce alebo vyššieho územného celku, ktoré prešli do vlastníctva obce alebo vyššieho územného celku podľa osobitných predpisov, vrátane príľahlej plochy, ktorá svojím umiestnením a využitím tvorí neoddeliteľný celok so stavbou (ďalej len „pozemok pod stavbou“).

12. Podľa § 2 ods. 1 zákona obec alebo vyšší územný celok, ktorý sa stal podľa osobitných predpisov vlastníkom stavby prechodom z vlastníctva štátu bez majetkovoprávneho usporiadania vlastníctva k pozemkom (ďalej len „vlastník stavby“), môže poskytnúť zámennou zmluvou vlastníkovi pozemku pod stavbou náhradný pozemok, ktorý je v jeho vlastníctve. Náhradný pozemok v primeranej výmere, bonite a rovnakého druhu, ako bol pôvodne pozemok pred zastavaním, poskytne vlastník stavby v tom istom katastrálnom území. Ak územie obce tvorí viac katastrálnych území, náhradný pozemok sa poskytne v rámci územia obce.

13. Podľa § 2 ods. 2 zákona ak sa neuplatní postup podľa odseku 1, usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou sa vykoná v konaní o nariadení pozemkových úprav podľa osobitného predpisu.

14. Podľa § 3 ods. 1 zákona konanie o nariadení pozemkových úprav z dôvodu usporiadania vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou podľa tohto zákona sa začína na žiadosť vlastníka stavby. Pri usporiadaní vlastníckych vzťahov k pozemkom podľa tohto zákona sa prihliada na potreby vlastníka stavby.

15. Podľa § 4 ods. 1 zákona ak nemá vlastník stavby ku dňu účinnosti tohto zákona k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo, vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby dňom účinnosti tohto zákona v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec alebo vyšší územný celok. Podkladom na vykonanie záznamu o vzniku vecného bremena v katastri nehnuteľností je súpis nehnuteľností, ku ktorým vzniklo v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

16. Podľa § 4 ods. 2 zákona vlastník pozemku pod stavbou je povinný strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území.

17. Podľa § 151n ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ) vecné bremená obmedzujú vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať. Práva zodpovedajúce vecným bremenám sú spojené buď s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti, alebo patria určitej osobe.

18. Podľa § 128 ods. 2 OZ vo verejnom záujme možno vec vyvlastniť alebo vlastnícke právo obmedziť, ak účel nemožno dosiahnuť inak, a to len na základe zákona, len na tento účel a za náhradu.

19. Podľa čl. 20 ods. 1 vety druhej Ústavy Slovenskej republiky vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu.

20. Podľa čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za primeranú náhradu.

21. Medzi stranami sporu nebol sporný skutkový stav ohľadne vlastníctva nehnuteľností žalobcami, jej výmery a skutočnosti, že na žalobcami uvedenej časti je umiestnená stavba, ktorá prešla do vlastníctva žalovaného podľa zákona č. 138/1991 Z.z. o majetku obcí. Spornou nebola vzhľadom na neexistenciu zmluvného vzťahu (zmluvy o nájme) medzi nimi, ktorý by ho oprávňoval tieto nehnuteľnosti užívať, ani skutočnosť, že dňom 1.7.2009 v súlade s § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obec a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, vzniklo k predmetnému pozemku v

prospech žalovaného právo zodpovedajúce vecnému bremenu, obsahom ktorého je držba a užívanie pozemku pod stavbou žalovaným. Účinnosťou tohto zákona vznikol žalobcom nárok (§ 2 ods. 1 zákona), aby im žalovaný zámennou zmluvou poskytol náhradný pozemok v jeho vlastníctve, pričom dosiaľ nedošlo k uplatneniu tohto postupu, resp. postupu predpokladaného § 2 ods. 2 zákona. Napokon (vzhľadom na vyjadrenie žalovaného v spore) nebola spornou ani výška náhrady za vecné bremeno, či bezdôvodné obohatenie vo vzťahu k ním užívaným nehnuteľnostiam určená znaleckým posudkom č. 68/2016. Sporným bolo posúdenie okolností, či vzhľadom na právnu úpravu vo vyššie citovanom zákone patrí žalobcom náhrada za vecné bremeno a v prípade ak im táto náhrada patrí, či má povahu jednorazového alebo opakujúceho sa plnenia, pričom žalovaný v súvislosti s ním tvrdí jednorazovú povahu tohto nároku vzniesol námietku premičania. Nakoniec spornou už nebola v konaní okolnosť, kedy sa žalovaný dostal do omeškania s požadovanou úhradou náhrady za vecné bremeno a nájomné, keďže žalobcovia ho na plnenie vyzvali pred podaním žaloby na súd a úroky z omeškania požadovali od uplynutia lehoty poskytnutej na plnenie vo výzve z 26.7.2017. Súd dospel k záveru, že nárok žalobcov v súvislosti s vecným bremenom zriadeným a upraveným zákonom č. 66/2009 Z.z., z ktorého je žalovaný oprávnený držať a užívať nehnuteľnosť vo vlastníctve žalobcov a títo sú povinní toto obmedzenie svojho vlastníckeho práva strpieť, je dôvodný a žalobcom patrí náhrada za toto vecné bremeno, aj nájomné podľa žaloby.

22. Pokiaľ žalovaný namietal, že zákon neupravuje a nestanovuje, že vlastníčkovi obmedzenej nehnuteľnosti patrí náhrada, na základe čoho sa jej nemožno domáhať, s tým sa nie je možné stotožniť. Súd v tejto súvislosti uvádza, že úprava zákonných vecných bremien nie je úpravou komplexnou, ktorá by vylučovala použitie úpravy OZ o vecných bremenách. Preto pokiaľ tieto špeciálne predpisy nemajú zvláštnu úpravu, riadi sa ich režim všeobecnou úpravou občianskoprávnou. Táto je obsiahnutá v ust. § 151n ods. 1 OZ, z ktorej jednoznačne vyplýva, že vecné bremeno obmedzuje vlastníka nehnuteľnosti, vo vzťahu ku ktorej je zriadené. Žalovaný poukazoval na výklad čl. 20 ods. 1 a 4 Ústavy SR vo vzťahu k stanoveniu obsahu vlastníckeho práva a jeho vyvlastneniu resp. nútenému obmedzeniu, a v tejto súvislosti citoval rozhodnutia ústavného súdu, s ktorými sa súd stotožňuje. Nie je však možné súhlasiť s názorom žalovaného podľa neho z týchto vyplývajúcim, že pokiaľ zákonodarca zákonom zriadil vecné bremeno, nedošlo k nútenému obmedzeniu vlastníckeho práva, keďže je tak možné urobiť len na základe zákona a v tejto súvislosti v rámci ústavne konformného výkladu nemôžu riešiť výkladom smerujúcim k odplatnosti vecného bremena. Súd je tohto názoru, že fakticky bez ohľadu na cieľ sledovaný zákonodarcom, resp. spôsob, akým vznik týchto vecných bremien upravil, teda ich zriadil zákonom, nie je možné opomenúť a neprihliadnuť na dôsledok, aký takáto úprava vyvolala u vlastníka nehnuteľnosti ako osoby z takéhoto vecného bremena povinnej. Nespochybniteľne ho v konečnom dôsledku obmedzuje, prípadne úplne vylučuje z užívania nehnuteľnosti, keďže ju nemôže držať, užívať a nakladať a s týmto obmedzením, ktoré je v jeho neprospech, nie je spojená žiadna náprava a ani možnosť tento stav zmierniť. Uvedená skutočnosť nastala tak, ako to vyplýva z povahy zákonných vecných bremien, bez jeho súhlasu a jej riešenie je ponechané výlučne na vôli subjektu z tohto vecného bremena oprávneného. Článok 20 ods. 4 Ústavy je premietnutý do § 128 OZ, podľa ktorého vlastnícke právo možno vyvlastniť alebo obmedziť, ak účel nemožno dosiahnuť inak, len na základe zákona, len na tento účel a za náhradu. Ako bolo uvedené vyššie, takto zriadené zákonné vecné bremeno sa riadi okrem § 151n a nasl. OZ aj úpravou § 128 ods. 2 OZ. Jediným ústavne akceptovateľným riešením je poskytnutie takého výkladu obmedzenia vlastníckeho práva vykonaného práve zákonom č. 66/2009 Z.z. tak, aby bola zabezpečená ochrana vlastníckeho práva, teda poskytnutie primeranej náhrady za užívanie nehnuteľnosti žalovaným realizáciou vecného bremena zriadeného zákonom, kým vzťah medzi oprávneným a povinným z tohto vecného bremena nebude vyriešený spôsobom a postupom ním predpokladaným. Uvedené konštatoval aj Krajský súd v Košiciach v rozsudku z 12.11.2014 č. k. 1Co/312/2013-166, pričom táto povinnosť všeobecných súdov vyplýva z ním citovaných právnych názorov Ústavného súdu SR PL.ÚS 19/09, I.ÚS 23/01, III.ÚS 328/05, III.ÚS 117/06. Na základe uvedeného preto skutočnosť, že zákon žiadnym spôsobom neupravuje stav do doby, kým je vlastníčkovi pozemku pridelený náhradný pozemok, resp. budú usporiadané vzťahy k pozemku pod stavbou v konaní o pozemkových úpravách a zároveň žalobcovia sú povinní výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu strpieť do okamihu vykonania pozemkových úprav, nemožno chápať tak, že žalobcom nevzniklo a nepatrí právo na náhradu za vecné bremeno, ktoré zaťažuje ich nehnuteľnosť. Podľa názoru súdu nie je možné pripustiť výklad, že pokiaľ zákonodarca ich odplatnosť nestanovil, bez ďalšieho im táto náhrada nepatrí. Je pravdou, že § 151 n a nasl. OZ nestanovuje odplatnosť vecných bremien a preto môžu byť aj bezodplatné, tak ako dôvodí žalovaný, súd však odplatný charakter zákonných vecných bremien odvodzuje z Ústavy SR a § 128 ods. 2 OZ. Nič to

nemení na závere, že zmluvné vecné bremená môžu byť aj bezodplatné. Ak však vznikajú inak ako na základe dohody, resp. bez súhlasu povinného z vecného bremena, musí byť poskytnutá náhrada. To, že tak nerobí zákon v tomto prípade, je s poukazom na obmedzenie vlastníckeho práva povinných osôb, neprijateľné. Dôsledkom tohto zákona je nútené obmedzenie vlastníckeho práva, za ktoré podľa úpravy § 128 ods. 2 OZ a teda aj čl. 20 ods. 4 Ústavy SR patrí náhrada, pričom je irelevantné že sa tak stalo priamo zákonom, keď hoci takéto obmedzenie môže nastať len na základe zákona. K nútenému obmedzeniu vlastníckeho práva bez ohľadu na spôsob jeho vzniku (zákonom alebo na základe zákona) došlo a súd je povinný na toto obmedzenie, pokiaľ sa žalobcovia za dôsledky ním vyvolané domáhajú náhrady, prihladiť a zabezpečiť ochranu vlastníckeho práva v súlade s čl. 20 ods. 1 Ústavy SR. Nie je možné opomenúť ani skutočnosť, že celé riešenie situácie zveril zákonodarca do rúk práve a výlučne tým, ktorí sú z takéhoto vecného bremena oprávnení. Pokiaľ bolo úmyslom zákonodarcu vyriešiť práve sporné situácie medzi vlastníkami stavieb a vlastníkami pozemkov podľa tohto zákona a zároveň ponechať toto riešenie výlučne na vlastníka stavby, je nutné uzavrieť, že počas tohto obdobia musí byť vlastníkovi nehnuteľnosti poskytnutá primeraná náhrada do vykonania konečnej úpravy. Na tomto závere nič nemení ani zákonom predpokladaná dočasnosť týchto vecných bremien. Práve do vykonania pozemkových úprav, ktoré zákon zo strany žalovaného predpokladá, aj keď ich vymedzuje ako dočasné, ale druhej strane časovo nevymedzuje a nestanovuje konkrétny časový rámec, dokedy môžu trvať, resp. určenie tohto okamihu ponecháva výlučne na vôli žalovaného (v konečnom dôsledku tak môže existovať aj neurčitý a neobmedzený čas), žalobcom za toto obmedzenie vlastníckeho práva patrí náhrada, ktorá v žiadnom prípade nie je v kolízii s nárokom, ktorý im vznikne v rámci konečnej úpravy. Dočasnosť vecných bremien zriadených zákonom č. 66/2009 Z.z. úzko súvisí aj s povahou ich odplatnosti, teda či náhrada má jednorazový alebo opakujúci sa charakter. Pri spôsobe, akým zákonodarca vymedzil dočasné trvanie týchto vecných bremien, je podľa názoru súdu spravodlivá práve náhrada spočívajúca v opakujúcom sa plnení, ktoré svojím spôsobom s ohľadom len na zákonom predpokladanú aktivitu žalovaného pri riešení užívania pozemku, ho núti (alebo by malo) k usporiadaniu vzťahov s vlastníkom pozemku. Súd sa nestotožňuje s argumentáciou žalovaného, že pokiaľ zákon nestanovuje opakujúcu sa náhradu, tak žalobcom patrí len jednorazová s poukazom na postup v prípade iných zákonov (napr. o energetike). V prvom rade, pokiaľ zákon priamo neupravuje odplatnosť zákonných vecných bremien, pričom ako bolo uvedené vyššie, ich odplatnosť vyplýva z Ústavy a § 128 ods. 2 OZ, je logické, že zákonodarca sa nemohol zaoberať okolnosťou, o akú odplatnosť ide a túto výslovne vymedziť. Zákonodarca jednorazovú odplatu za vecné bremená stanovuje výslovne tam, kde je to podľa neho žiaduce, a kde je táto úprava vecných bremien definitívna a teda nepredpokladá okamih zániku ich existencie, na základe čoho primerane tomuto stavu určuje jednorazovú odplatu, ktorá rešpektuje dlhotrvajúci a ničím neohraničený čas ich trvania. Jednorazová náhrada by v prípade tohto zákona viedla k stavu, ktorý mal tento zákon zvrátiť vyriešením vzťahov medzi vlastníkami pozemku a stavby, pretože poskytnutím jednorazovej náhrady by k zákonom predpokladanému vyriešeniu tohto stavu nikdy nedošlo. Naopak v tomto prípade je hranica existencie vecného bremena určená okamihom úpravy vzťahov, ale nie je možné vopred stanoviť čas, kedy sa tak stane a v tomto smere aj prispôbiť výšku prípadnej jednorazovej náhrady, preto primeranou a spravodlivou je len náhrada vo forme opakujúceho sa plnenia, ktoré reálne zohľadní a pokryje obdobie, počas ktorého vlastníka pozemku tento nemohol užívať, čo pri jednorazovej odplate v prípade tohto zákona nie je možné zabezpečiť a teda rozhodnúť, že výška odplaty je konečná.

23. Z týchto dôvodov súd vyhovel žalobcom a zaviazal žalovaného na náhradu za vecné bremeno - u žalobkyne 1/ v sume 918,67 eur (131,79 + 292,32 + 494,56 eur), u žalobcu 2/ v sume 270,63 eur, určenú znaleckým posudkom č. 68/2016, vyhotoveným Ing. Ladislavom Nagyom pre súdne konanie vedené na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 24C/152/2014, ako to žalobcovia bližšie špecifikovali v žalobe (a konkretizované je v bode 1 odôvodnenia rozsudku). Medzi stranami sporu nebola ku dňu vyhlásenia rozsudku sporná výmera, taktiež nebolo sporné, že pozemok pod futbalovým ihriskom je využívaný vo verejnom záujme, za to patrí žalobcom odplata za zriadenie vecného bremena. Čo sa týka pozemku, na ktorom je kolkáreň s bufetom a pozemky okolo kolkárne, ktoré sa prenajímajú, za to žalobcom patrí bezdôvodné obohatenie. Súd mal nájomnými zmluvami preukázané, že nehnuteľnosti - diely označené žalobcami sa prenajímajú za účelom podnikania. Žalobcom patrí odplata vo výške nájmu- žalobkyňi 1/ v sume 88,82 eur (13,22 + 31,06 + 44,54 eur) a žalobcovi 2/ v sume 28,78 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia.

24. Na základe vyššie uvedeného súd uzavrel, že do doby kým nie je vlastníkovi pozemku pridelený náhradný pozemok, resp. kým sa usporiadajú vlastnícke vzťahy k pozemku pod stavbami v konaní o pozemkových úpravách, je vlastníka pozemku povinný strpieť výkon práva zodpovedajúce vecnému

bremenu, v zmysle zákona č. 66/2009 Z.z, avšak nie bezodplatne. Takýto výkon práva žalovaným by bol v rozpore so zásadou ochrany vlastníckeho práva, čo by znamenalo zvýhodnenie postavenia jedného subjektu na úkor druhého subjektu a keďže žalovaný ani nevyvíjal žiadnu aktivitu pre usporiadanie vzťahov v zmysle cit. zák. ,žalovaný po dlhšiu neurčitú dobu by mohol užívať pozemok vo vlastníctve žalobcov bezodplatne, to by znamenalo znevýhodnené postavenie žalobcov vo vzťahu k žalovanému, čo súd vyhodnotil ako rozpor s dobrými mravmi (§ 3 OZ).

25. Súd konštatuje, že samotný rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6Co 6/2014 zo dňa 26.5.2015, (na ktorý poukazoval žalovaný vo svojom vyjadrení) konštatuje, že aj keď zákon č. 66/2009 Z.z. neuvádza odplatosť vecného bremena vzniknutého podľa § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z., je potrebné v tejto súvislosti vychádzať z čl. 11 ods. 4 Listiny, ako aj čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a v kontexte s tým aj s úpravou obsiahnutou v OZ v ust. § 135c ods. 3 OZ. Finančná náhrada za zriadenie vecného bremena je nepochybne majetkovým právom osoby, ktorá je povinným subjektom z vecného bremena. Predmetné vecné bremeno vzniká in rem, vzťahuje sa na každého vlastníka zaťaženého pozemku bez ohľadu na spôsob zmeny vlastníctva.

26. Vzhľadom na skutočnosť, že podľa názoru súdu náhrada za vecné bremeno má charakter opakujúceho sa plnenia, námietka premlčania tohto nároku za obdobie od 1.8.2014 do 1.8.2017 a nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 1.8.2015 do 1.8.2017, vznesená žalovaným je nedôvodná.

27. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ) právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

28. Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

29. Podľa § 107 ods. 1 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

30. Podľa § 107 ods. 2 OZ najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

31. Ako to vyplýva z citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka, pri uplatnenom nároku na odplatu za zriadenie vecného bremena je premlčacia doba trojročná, pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia je premlčacia doba dvojročná. Pre začatie plynutia premlčacej doby je rozhodný dátum, kedy bol žalobcami uplatnený nárok na súde, nie kedy súd o ich návrhu rozhodol. A keďže súd ustálil, že odplata za zriadené vecné bremeno je možná aj ako opakujúce sa plnenie, neobstojí vznesená námietka premlčania žalovaného, Žalobcovia podali žalobu na súd 19.9.2017. Podanou žalobou si uplatnili nároky za vyššie uvedené obdobia podľa súdu včas. Náhradu za vecné bremeno si uplatnili za obdobie od 1.8.2014 do 1.8.2017 vo výške obvyklého nájomného a splatnosť nájomného (po 3,67 eur/m²) podľa § 671 ods.2 OZ., ak nie je dohodnutá inak, je mimo nájomného z poľnohospodárskych „ a“ lesných pozemkov mesačne pozadu, teda nárok za uvedené obdobie mohli žalobcovia uplatniť najneskôr v objektívnej 3 ročnej premlčacej lehote, t.j. do 30.9.2017, žalobu podali mu 19.9.2017, žalobný nárok za toto obdobie teda uplatnili v zák. stanovenej lehote. Súd sa nestotožňuje s názorom žalovaného vyjadreným v rozhodnutí KS v Košiciach 6Co/6/2014, podľa ktorého náhrada za zriadenie vecného bremena je „jednorázová“ a nemá charakter opakovaného plnenia, nakoľko takéto konštatovanie v predmetnom rozhodnutí nie je podoprené bližším odôvodnením. Okolnosť, že vecné bremeno vzniká in rem a vzťahuje sa na každého vlastníka zaťaženého pozemku bez ohľadu na spôsob zmeny vlastníctva, nevyklučuje uplatnenie opakovanej odplaty za zriadenie vecného bremena. Z uvedeného je zrejmé, že aj uplatnenie nároku aj z titulu bezdôvodného obohatenia žalobcami za obdobie od 1.8.2015 do 1.8.2017 bolo realizované rovnako včas, v 2-ročnej subjektívnej premlčacej dobe, plynúcej od skončenia nasledujúceho mesiaca, za ktorý (pozadu mesačne, t.j. do konca septembra 2017) si mohli uplatniť aj tento nárok vo výške nájomu po 4,35 eur/m². Súd tak priznal žalobcom aj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia .Spolu teda súd zaviazal žalovaného vyplatiť žalobkyni 1/ sumu 1.007,49 eur (918,67 eur za vecné bremeno a 88,82 eur za bezdôvodné obohatenie) a žalobcovi 2/ sumu 299,41 eur (270,63 eur za vecné bremeno a 28,78 eur za bezdôvodné obohatenie).

32. Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

33. Podľa ust. § 3 vládneho nariadenia SR č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba ECB k 6.8.2017 predstavovala 0,00 %.

34. V danom prípade súd vychádzal pri posudzovaní omeškania žalovaného s plnením žalobcom z okolnosti, že splatnosť záväzku žalovaného nastala na základe veriteľovej výzvy na plnenie, a to nasledujúcim dňom určeným na plnenie v predžalobnej výzve zo dňa 26.7.2017, preto mal za to, že žalovaný sa dostal do omeškania s náhradou za vecné bremeno a odplaty za nájom titulom bezdôvodného obohatenia (za faktické užívanie nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcov bez odplaty), dňom 6.8.2017, ako si uplatnili žalobcovia úrok z omeškania na pojednávaní dňa 3.10.2018. Na základe uvedeného, v súlade s cit. zákonným ust. súd zaviazal žalovaného na plnenie úrokov z omeškania žalobcom v súlade so žalobným návrhom tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

35. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

36. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

37. Podľa ust. § 146 ods. 1 C.s.p. súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

38. Na základe späťvzatia žaloby v časti úroku z omeškania (za obdobie od 27.7.2017 do 5.8.2017) súd v súlade s citovanými ustanoveniami zákona konanie v tejto časti zastavil, nakoľko žalovaný s týmto späťvzatím prejavil súhlas na pojednávaní dňa 3.10.2018.

39. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 C.s.p., pričom žalobcom priznal v zmysle ust. § 255 ods. 1 C.s.p. plnú náhradu trov konania, aj keď boli (procesne) neúspešní v nepatrnej časti v úroku z omeškania, v ktorej vzali žalobu späť bez zavinenia žalovaného. V súlade s ust. § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 C.s.p.), ktoré môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.) v lehote 15 dní od jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (§ 362 ods. 1 C.s.p.)

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 C.s.p.) Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 C.s.p.)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 2, 3 C.s.p.).

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 2 Exekučného poriadku).